
Junaško dejanje ljubezni
ali
obljuba v prid dušam v vica

Izdala in založila
Marijina mašna zveza.

Maribor 1919.

*

Tisek tiskarne sv. Cirila.

* * *

51118

g. 11360

„Imprimatur“.

Kn.-šk. Lavantinski ordinarijat v Mariboru dne
17. oktobra 1918. Št. 5069. Z dovoljenjem mnč. fran-
čiškanskega provincijalata v Ljubljani.

I. Junaško dejanje ljubezni.

Junaško dejanje ljubezni je lepa pobožnost, s katero trpečim dušam v vicah lahko mnogo pomagamo.

Kdor se te pobožnosti oprime, daruje vernim dušam dvoje: zadostivni sad vseh svojih dobrih del celega življenja in priprošnje, ki jih bodo verniki po njegovi smrti pošiljali zanj k Bogu.

Ljubitelji vernih duš navadno polagajo te darove v roke preblazene Device Marije. Ona naj bi jih obrnila v prid dušam, katere so ji najbolj pri srcu. Ta navada je vse hvale vredna.

Junaško dejanje ljubezni se imenuje tudi obljuba za duše v vicah. To ime je dobilo, ker se mora napraviti za vselej, za celo življenje. Ne zavežemo se pažnjo pod grehom. V resnici je le sklep, katerega storimo. Kaj torej darujemo s to obljubo? Zapomnimo si sledeče!

Vsako dobro delo je kakor drevo, ki rodi trojen sad:

1) pomnoži posvečujočo milost in služi plačilo v nebesih;

2) podpira naše molitve, da jih Bog rajši usliši in nam bogato deli iz zakladov svojih dobrot;

3) izbriše nekaj časnih kazni, ki nam jih Bog po odpuščenem grehu še ni odpustil. Tako nam dobra dela manjšajo in krajšajo časno trpljenje, ki nas čaka v vicah.

Navedeno v zadnji 3. točki imenujemo lahko zadostivni ali spokorni sad dobrih del. Prvih dveh sadov ne more nihče obrniti v prid dušam v vicah, pač pa tretjega. Namesto da bi izbrisali kazni samim sebi, jih rajši izbrišimo tej ali oni trpeči duši v vicah! To je tisto dejanje ljubezni, ki mu po pravici dajemo naslov: junaško. Precej junaštva je res treba, da kdo sam sebi odtrga sad svoje pokore in ga velikodušno podari drugim. Vendar pa tak junak ni prav nič na škodi, kar bomo pozneje razložili.

Duše v vicah so svete, a še ne morejo v nebesa. Kazen za grehe, ki jo morajo po božji določbi odslužiti, jim zapira rajska vrata. Nič več si ne morejo izprositi, nič več zaslužiti. „Pride noč, ko nihče ne more delati,“ pravi Gospod (Jan. 9, 4.) Ta noč je napočila dušam v vicah. Le udano trpljenje, dokler ni izplačan zadnji vinar, le to je njihovo upanje. Uboge duše!

In vendar je še drugo upanje: Vsak dan molimo: „Verujem v občestvo svetnikov!“ Če verujem v občestvo svetnikov,

verujem tudi, da lahko pomagam dušam v vica. O, kako lep in tolažbe poln je deveti člen apostolske vere!

Res, kar ni mogoče trpečim dušam, to je mogoče njihovim ljubiteljem. One ne morejo prositi zase, mi lahko prosimo zanje. One ne morejo zbirati dobrih del, mi jih lahko zbiramo zanje: obrnimo torej zadovoljni sad svojih dobrih del njim v korist! Ne plačujmo lastnih dolgov, temveč dolgove dragih rajnk. Dolg se bo manjšal in manjšal, polet v rajsko veselje vedno bolj bližal in trpljenje nehalo. Srečne duše, presrečne! — po zaslugi svojih ljubiteljev!

Pa kakšna dobra dela so najpripravnejša, da jih daruješ trpečim dušam? Bodi pobožno pri sv. maši! Neizmerno veliko zadovoljstvo ima najsvetejša daritev. Spolnuj zvesto svoje dolžnosti! Našel boš tudi povsod dovolj trpljenja in bridkosti; včasih bo potrta duša, včasih telo, toda kvišku srce! Bodi junak, imej dober namen, obrni vse za pokoro, vse za olajšavo dragim rajnim!

Še drugih darov ima junak ljubezni! Vsled občestva svetnikov je deležen vseh dobrih del, ki jih opravlja cela velika družina svete Cerkve. Kar dela eden, dela za vse. Prav mnogi verniki so še posebej združeni med seboj po raznih cerkvenih bratovščinah. To je vir novih milosti! Udeležujejo se medseboj dobrih del v večji meri

in manjšajo svoje dolgove za grehe. Junak ljubezni pa se odpove tudi tem dobrotam in jih daruje dušam v vicah.

Še več! Dober vernik rad pridobiva odpustke. Vse odpustke, katerekoli more dobiti, daruje junak ljubezni že naprej za celo življenje dušam v vicah. Nič sebi ne pridrži, le to misli, kako bi gasil ogenj, ki v vicah gori.

Ali lahko storimo še kaj? Da, junaška ljubezen sega onkraj groba! Tudi tistih molitev in odpustkov, katere bo po smrti prejela, noče imeti zase. Odstopi jih drugim! Že naprej daruje vse njim, ki ječijo v ognju čistilišča.

Ali ne nosi tako početje po pravici imena junaško?

Vsak človek je pa grešnik; kdor pravi, da ni, goljufa samega sebe. Vsak potrebuje zadoščenja za grehe. Ali ne ravna torej sebi v škodo, kdor tako potratno drugim naklanja svoje zasluge? Kako more za sam sebe upati le na usmiljenje božje?

Gospod uči: „Blagor usmiljenim ker bodo usmiljenje dosegli.“ (Mat. 5, 7.) Vsak kozarec vode, ki ga podamo bližnjemu, bo bogato poplačan. Še večje bo plačilo, ako kozarec lastnim ustam odtrgamo. Kako bi moglo tako veliko usmiljenje do vernih duš ostati brez plačila? Spomnimo se uboge vdove v evangeliju! Darovala je le dva vinarja in vendar je dala več, nego vsi drugi.

Gospod sam je to povedal in jo je posebej pohvalil. Zakaj? — Dala je vse, kar je imela! — Junakinja! Kako bo še le pohvaljen junak ljubezni do vernih duš! Kar je storila vdova, stori tudi on, in to z duhovnimi deli usmiljenja. Duhovna dela pa imajo v očeh božjih neskončno večjo vrednost nego telesna. Zato le brez strahu, junak ljubezni ne bo ostal dolgo v vicah! On je bil usmiljen z drugimi, ž njim bo usmiljen Bog!

Se več! Junak ljubezni more pričakovati popolno odpuščenje vseh časnih kazni. Bil je namreč kar najbolj usmiljen. Bog bo do njega ravno tako usmiljen. Saj pravi sam Jezus: „S kakršno mero merite, s takšno se vam bo odmerilo.“ (Mat. 7, 2.) In sv. Jakob trdi: „Usmiljenje pa povzdiguje pri sodbi.“ (2. 13.)

Ali naj še kaj pristavimo? — Junaško dejanje ljubezni naravnost vodi do višje blaženosti v nebesih. Čim popolnejše je namreč naše tostransko življenje, tem večja bo slava na onem svetu. Usmiljenje pa podeli vsemu našemu dejanju višjo vrednost. Brez dvoma je torej junaško dejanje ljubezni do vernih duš prav varen kažipot k popolnosti. Vse naše bivanje na zemlji povzdigne v eno samo veliko delo usmiljenja. Bolj nego o vsakem drugem dobrem delu, veljajo o tem besede Gospodove: „Dobro, natlačeno, potreseno in zvrhano mero vam bodo dali v vaše naročje.“ (Luk. 6, 38.)

Svetniki so gotovo dobro poznali korist te pobožne vaje in zato so jo z besedo in zgledom toplo priporočali.

Sv. Leonard Portomavriški, sloviti ljudski misijonar, govori v svojih pridigah tako-le: „Moje srce se topi usmiljenja, tako rad bi tolažil te trpeče duše! Pa kaj naj naredim? Vsaj to malo, kar morem, hočem storiti. Glejte, svete duše, darujem vam vsa dobra dela, kar jih morem v tem življenju opraviti: vse poste, nočna bedenja, spokorna dejanja, molitve v koru, zatajevanja, svete daritve, vsa dela ljubezni do bližnjega v spovednici, na pridižnici, ob smrtni postelji. Vidim, da je to malo in rad bi storil več. Zato vam darujem tudi vse, kar bodo drugi po moji smrti zame storili in vam naklonim vse svete maše in molitve redovnih so-bratov.“ (Misij. pr. II. zv. 4. ned. v p.)

Blažena Krescencija Hoes iz III. reda sv. oč. Frančiška je storila vsak dan, kar je mogla, da bi ubogim dušam v vicah pomagala. V ta namen je veliko in goreče molila in opravljala stroga spokorna dela. Darovala je vsa svoja zadostivna dejanja za tiste, ki morajo nepopisno trpeti na onem svetu, dokler ne poplačajo zadnjega vinarja. Tudi druge, zlasti svoje sestre je opominjala, naj tako delajo. Sama pa je še na smrtni postelji postavila uboge duše v vicah za svoje glavne dediče. Poverila jim ni le vsa svoja do tedaj storjena dobra

dela, temveč tudi vse svete maše, molitve in odpustke, ki jih bodo po njeni smrti drugi za njo darovali.

Ta zgleda kažeta, kako goreči so bili svetniki za junaško dejanje ljubezni. Sledimo jim tudi mi!

Najbolj nas mora k temu nagibati misel, da je to Bogu všeč. Svojo neskončno popolnost razodeva Bog pred vsem v usmiljenju. In Jezus naravnost uči. „Usmiljenje hočem in ne daru!“ (Mat. 9, 13.) Prav posebno naj bi bili usmiljeni do duš v vicah, ker jih Jezus z največjo ljubeznijo ljubi in želi, da jim pomagamo. Ako torej storimo obljubo za duše v vicah, nas Bog mnogo rajši ima. Ravno tako se Mariji prikupimo, ker po pobožni navadi njej izročimo vsa svoja zadostivna dela, da jih naklanja vernim dušam v prid, kakor sama želi. Verne duše pa nam bodo tem bolj hvaležne, čim bolj smo bili usmiljeni do njih.

Tudi sveta Cerkev nas zagotavlja, da je junaško dejanje Bogu zelo dopadljivo. Odobrila je to pobožno vajo in jo z mnogimi odpustki obdarovala. Posebej jo je priporočil papež Benedikt XIII. od dne 23. avg. 1728, Pij VI. v odloku dne 12. decembra 1788, Pij IX. z dne 10. sept. 1852, Leon XIII. dne 19. dec. 1885.

Odpustki in pravice za junaško dejanje ljubezni so sledeči:

- 1) pri vsakem sv. obhajilu popoln odpustek pod navadnimi pogoji (obisk cerkve in molitev na namen svetega očeta);
- 2) popoln odpustek vsak ponedeljek, ako smo v tolažbo ubogim dušam pobožno navzoči pri sveti maši. Pogoj je, da pri obisku cerkve molimo na namen svetega očeta. Kdor je zadržan v ponedeljek, dobi odpustek pod istimi pogoji v nedeljo;
- 3) verniki, ki so storili junaško dejanje ljubezni, morejo vse odpustke nakloniti ubogim dušam, četudi sveta Cerkev tega namena ni posebej dovolila;
- 4) duhovniki imajo vsak dan pravico do privilegiranega oltarja. Pokojnemu, za katerega mašujejo, morejo vselej nakloniti tudi popolni odpustek.

Da se teh duhovnih dobrot udeležimo, ni predpisano, da se moramo pridružiti kaki bratovščini. Zadošča, da storimo obljubo za duše v vicah v smislu svete Cerkve. Tudi niso predpisane določene molitve. Dovolj je, da enkrat za vselej sklenemo, darovati pokojnim vsa zadostivna dobra dela v življenju in vse priprošnje, ki jih bodo drugi za nas darovali po smrti. Dobro in koristno je, da to dejanje večkrat ponovimo. Od svete Cerkve podeljene odpustke prejmejo le tisti, ki napravijo obljubo

za verne duše za celo življenje. Kako jo naj napravimo, učita sledeči molitvi.

Obljuba za duše v vicah:

Nebeški Oče, vsa svoja zadostivna dela celega življenja združim z zasluženjem Jezusa in Marije in jih darujem ubogim dušam v vicah. Ravno tako darujem vse priprošnje, ki jih bodo drugi zame opravili po moji smrti. To obljubo izročim v roke brezmadežne Device Marije, da ona moje spokorno zadoščenje nakloni tistim dušam, katere najprej rešiti želi. O moj Bog, sprejmi milostno to dejanje usmiljenja in daj, da po njem rastem od dne do dne v tvoji ljubezni. Amen.

Krajša molitev v isti namen:

O moj Bog, združim vsa svoja zadostivna dela z zasluženjem Jezusa in Marije in jih darujem za duše v vicah. Ravno tako darujem, kar bodo meni naklonili drugi v življenju, ob smrtni uri in po smrti. Amen.

II. Molitve za duše v vicah.

Sedem molitev v čast Kristusovemu trpljenju.

1. O Jezus, naše življenje in vstajenje, ki si nam pred ločitvijo od sveta svoje meso in svojo kri v hrano zapustil, po tej tvoji neskončni ljubezni te ponižno prosimo, usmili se vernih duš v vicah; pelji jih k studencu življenja, da bodo pri tvoji mizi v tvojem kraljestvu nebeško hrano uživale. (Luk. 22, 30.) Oče naš. Češčena Marija.

Gospod, daj jim večni mir in pokoj. —

In večna luč naj jim sveti.

Naj počivajo v miru. — Amen.

2. O Jezus, naš varih in Zveličar, ki si na Oljski gori toliko bridkosti pretrpel, da je pot tvojega obličja v krvavih kapljah na zemljo tekel, po tej tvoji predragi krvi te ponižno prosimo, usmili se vernih duš v vicah, reši jih bridkosti in obriši sleherno solzo z njih oči. (Skr. raz. 7, 17.)

Oče naš. Češčena Marija. Gospod, daj jim.

3. O Jezus, naš Odrešenik in Zveličar, ki so te zavoljo naših grehov zvezali in vklenili, po teh tvojih bridkih vezeh te ponižno prosimo, usmili se vernih duš v vicah; razveži vezi njih grehov, da se bodo

na perutih svete svobode k tebi dvignile in ti z veseljem hvalne daritve opravljale. (Ps. 115, 7. 8.)

Oče naš. Češčena Marija. Gospod, daj jim.

4. O Jezus, veselje naših src, ki si svoje blaženo obličje, v katero želijo angeli gledati, dopustil zakriti, zapljuvati in s pestmi biti; po tej tvoji neumljivi potrpežljivosti te ponižno prosimo: usmili se vernih duš v vicah; vzemi jih v svetlobo svoje luči in napolni jih z veseljem svojega obličja. (Ps. 15, 11.)

Oče naš. Češčena Marija. Gospod, daj jim.

5. O Jezus, naša krona in naša čast, ki si dopustil, da so te krvavo bičali in zavoljo našega napuha sramotno s trnjem kronali; po tej tvoji veliki krotkosti te ponižno prosimo; usmili se vernih duš v vicah in milostno dodeli, da skoraj prejmejo venec večne slave, ki je venec milosti in usmiljenja. (Ps. 102, 4.)

Oče naš. Češčena Marija. Gospod, daj jim.

6. O Jezus, naš priprošnik in sodnik, ki si se dal s krivično sodbo v grenko smrt obsoditi, da bi nas rešil večne smrti; po tem tvojem neskončnem usmiljenju te ponižno prosimo, usmili se vernih duš v vicah, dodeli jim, da skoraj zaslišijo veseli

glas: Vaša pregreha je odpuščena. (Iz. 40, 2.)

Oče naš. Češčena Marija. Gospod, daj jim.

7. O Jezus, naša največja in edina dobrota, ki si za naše grehe na lesu svetega križa zadostil, po tej tvoji neskončni dobrotljivosti te ponižno prosimo, usmili se vernih duš v vica, odpri jim vrata rajskega veselja in zakliči jim blažene besede; Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta in sprejmite kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta. (Mat. 25, 34.)

Oče naš. Češčena Marija. Gospod, daj jim.

Tebe torej prosimo, pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si z dragoceno krvjo odrešil.

Priporočenje vernih duš.

Priporočam vas, uboge duše v vica, usmiljenju presvete Trojice. Pokrepčaj vas Bog Oče, odreši vas Bog Sin, potolaži vas Bog Sveti Duh. Prosi za vas Mati milosti in usmiljenja; pomagajo naj vam vsi angeli in svetniki. Pomagaj vam molitev vseh pravičnih na zemlji, pomagajo naj vam vse daritve svetih maš, sveta obhajila in sveti odpustki. Pomagajo naj vam vsi zdihljaji ubogih, vse bridkosti jetnikov, vse solze bolnikov in umirajočih. Pomagajo naj vam vsi darovi usmiljenja in dobra dela vseh

kristjanov. Pomaga naj vam čistost, pokorščina in uboštvo redovnikov in vseh pobožnih kristjanov. Pomaga naj vam moja srčna želja, da bi bile skoraj rešene vsega trpljenja. To vam dodeli usmiljeni Bog in vas vzemi v sveta nebesa. Ve pa, ljube duše, hvalite Gospoda v mojem imenu in mi pomagajte v smrti uri, da kedaj združeni prepevamo slavo trojedinemu Bogu na veke vekov. Amen.

Oče naš. Češčena Marija. Gospod, daj jim večni mir in pokoj. — In večna luč naj jim sveti.

Naj počivajo v miru. — Amen.

ST. J. K. N. J. NICA V MARIBORU

51119